

ROZWESELONY (3) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają é oraz ó; pierwsze o oraz oba e prawdopodobnie jasne (tak w rozweselać).

sg m N rozweselony (1). ◇ A rozweselony (1). ◇ pl N m pers rozwesel(e)ni (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Uradowany, ucieszony (3) :

*Przen (1) : Ieśliże cie będzie chciał [Pan] doświádzyc w fthałości twoiey/ ieśli wiernie dufaź iemu/ á iż nie kładzieź w wípomożeniu fwiátá tego/ który widziź thák buyny á ták rozwefelony/ nádzieie fwoiey: iż Pan nie długo zámieźzka ná wípomożenie twoie. *RejPos* 126v.*

a. Jako przeżycie religijne (2) :

*rozweselony z czego (1): y wízytek fzywath bądye rozwefelony znarodzenya yey dzyeueczky [tj. *Maryi, córki św. Anny*] *PatKaz II* 76v.*

W przen (1) :

*Wyrażenie: »na sercu swym rozweselony« (1): Táką kádkę kyedy wírzą ludzye vtrapyeni/ Będą dziwnye ná fercoch fwych yuź rozwefeleni *LubPs Qv*.*

Synonimy: pocieszon, uradowany.

*Cf **ROZWESELIĆ SIĘ***

RS, ALKa